

Tillæg til Prisen paa Livsfornødenhederne, som i Maret 1864 blev paalagt af Hensyn til Landets finansielle Nød paa Grund af Krigsbegivenhederne. Det er min Mening, at man nu kan hæve denne Krigstoldskat paa Fornødenhedsartiklerne og derved i Gjertningen vise, at man ønsker en Lettelse for den mindre bemidlede Del af Folket. Den Gang jeg besluttede Indbringelsen af Lovforslaget, havde jeg gjort Regning paa, at der ved en Indkomstskat skulde findes Midler til Dækningen af den Underbalance, som saaledes fremkom, men dette maa for Diebliffet anses for at være opgivet. Det blev imidlertid udtalt fra den ærede Finansministers Side, at man maatte antage, at det, hvis der nu blev vedtaget en Indkomstskat, vilde være umuligt for enhver kommende Regjering at paalægge nye Skatter, uden at man samtidig foranledigede en Lettelse i de indirekte Skatter og navnlig i den Del af dem, som særlig tyngede paa den mindre bemidlede Del af Folket, og jeg har derfor tænkt mig, at denne Lov, hvis den skal fremmes videre, bør have en Tilføining, som viser, hvorledes man skal dække det Deficit, som derved fremkommer. Jeg har under en anden Sags Behandling paapeget, at det formodede Deficit vilde blive $\frac{1}{2}$ Million Rd. Jeg vil altsaa sige, at den Udvei, jeg har tænkt mig, er den, at man først paaviser en midlertidig Dækning, hvilket vil medføre, at Regjeringen nødvendigvis i næste Samling maa forelægge en Indkomstskatlov til definitiv Dækning af det Underfund, som foraarfages ved denne Lov i Forbindelse med Lovene om Skibsafgifter og Bygningsskatten. Det er derfor, jeg ikke har opgivet at indbringe Forslaget. Naar Sagen kommer til 1ste Behandling, vil man jo faae Regjeringens Udtalelser i den Henseende at høre, og jeg forbeholder mig da at tage de Skridt, som til den Tid efter min Mening vilde være nødvendige.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Indenrigsministeren af „Udkast til Lov angaaende

Udlæg og Drift af en lollandsk-falsterk Ferubane“.

Indenrigsministeren: Det Forslag, jeg herved har den Ære at forelægge det høie Thing, gaar ud paa at tilvejebringe en Forbindelse med Udlandet gennem den sydøstlændste Bane samt en Bane over Falster og Lolland i Forbindelse med Dampfærger fra Bordingborg til Falster og ligeledes fra et Sted enten Syd eller Vest paa Lolland til Femern, hvorfra da en ny Bane vil blive anlagt til Hamborg. Jeg kan ikke forelægge dette Lovforslag for Thinget uden at gjøre en Undskyldning for, at det saa at sige fremkommer i den 11te Time; men paa den ene Side har jeg ikke kunnet forelægge det før, fordi Betingelsen for dets Forelæggelse, nemlig Udfigten til, at Planens Supplement paa den anden Side af Østersøen vilde blive fuldført, manglede, og paa den anden Side har jeg dog ansat denne Sag for at være af saa stor Vigtighed, at jeg ikke har troet at burde undlade at forsøge paa at faae Lovforslaget gennemført. Af de korte Træk, hvormed jeg har angivet Lovforslagets Indhold, ville de Herrer se, at det forsaavidt er en gammel Sag, idet den samme Tanke allerede i 1865 kom frem som en Del af det saakaldte krønstefte Projekt, der den Gang var til Behandling i Thinget, og som ligeledes var Gjenstand for Behandling i en Kommission, der anbefalede Forslaget navnlig paa Grund af de store Fordele, det vilde medføre ikke alene for Danmark, men for hele Norden. Forsaavidt der i dette Lovforslag er Spørgsmaal om Statsgaranti, gaar denne ikke ud over det, hvad der allerede i Loven af 21de Juni 1867 blev bevilget for en lollandsk-falsterk Bane, nemlig en Garanti for 2,257,000 Rd., og denne Omstændighed medfører saaledes ogsaa, at jeg tør anmode det høie Thing om, samt at jeg tør vente, at man vil søge at fremme dette Lovforslag saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: